

רחל אבנר, העולם הזה

ד"ר מיכאל רייטר:
"אל לנו להתערב ברגל
גסה בחיי האזרח!"

בית-המישפט-העליון בארצות-הברית יכריע בשאלה: האם ניתן לחייב עובדים של מוסדות פדרליים לעבור בדיקות-סמים. ההחלטה תחייב פקידי ממשלה, שוטרים פקחי-טיסה, מורים ואחרים. כן תחייב ההחלטה עובדים בתעשיות שהן בפיחוק ממשלתי. החלטת בית-המישפט איננה נוגעת למועסקים בחברות פרטיות, אשר גם רבות מהן דורשות מעובדיהן בדיקות-סמים. לפי שעה התוכנית לעריכת בדיקות לכל עובדי הממשלה חוקמה עד לקבלת פסיקת בית-המישפט. מניתי לד"ר מיכאל רייטר, מנהל "המרכז לשיקום נפגעי-סמים" בתל-אביב, ושאלתי לדעתו בשאלה זו שתוכרע, כנראה, באוקטובר.

בית-המישפט העליון יכריע כאן בשאלה שבאה לפניי לעיתים קרובות. השאלה היא הניגוד שבין האינטרס הציבורי ובין הגנת הפרט וכויותיו — נושא המעוגן היטב בחוקה האמריקאית. אני חושב שכל התערבות מסוג זה היא פונקציה של השקפה חברתית בקשר ליחס-גומלין בין פרט לחברה. כל זמן שאנו חברה דמוקרטית, ומושגים כמו זכויות-הפרט וזינעת-הפרט חשובים בעינינו, אל לנו להתערב ברגל גסה בחיי האזרח.

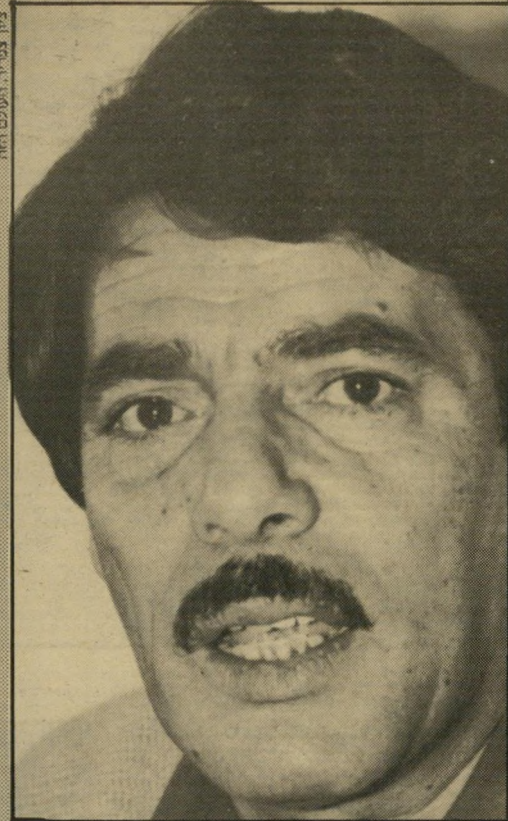
אילו הייתי סבור שהבדיקות הללו יעילות, היה טעם לרוץ בכך לגבי מיגורים מסויימים, מכיוון שיש איזורים פעילות ותפקידים בעלי רגישות מיוחדת, שגם בחברות דמוקרטיות קיימות לגביהם התערבויות. למשל: גיוס אנשים לסוכנויות כמו הסייבייאי בארצות-הברית.

סמים

אדם היודע שהוא עתיד להיבדק, יכול להימנע משימוש בסמים במשך תקופת-הבדיקה, ודבר לא יעצור אותו לאחר מכן מלהמשיך ולהשתמש. הבדיקה מראה רק את המצב באותו היום.

● **מה קורה בישראל, בשעה שבארצות-הברית מובא העניין לסיקור?**
 בישראל, עד כמה שידוע לי, אין חקיקה בנושא זה, ואף אין ניסיון להביא את לשלבים של חקיקה. אני יודע שבדרום אנשים, שהם מועמדים לתפקידים רגישים, ואז מועלית נקודת השימוש בסמים. אבל על-ידי תחקור ותיאול, ולא על-ידי בדיקות במעבדה.

● **האם פסיקה בנושא זה באמריקה יכולה להשפיע על המתרחש בישראל?**
 ברגע שדמוקרטיה גדולה כאמריקה מקבלת החלטה עקרונית כזו, אין לי ספק שהדבר עשוי להשפיע גם על ישראל. אבל צריכים לקחת בחשבון שמצבנו שונה ממצבם של האמריקאים ככלל, ובנושא הסמים בפרט. (עווד רכסמן)

ציון אטייה, העולם הזה

רפי סוויסה:
"כל מה שנלחמתי עליו
בשב"ס מתחיל להתקבל!"

יש ביקוש רב ל"חדר ההתייחדות" בכלא-אילון — זאת היתה אחת הכותרות בסוף-השבוע. נזכרתי במי שעורר צחוקים, כשהעלה את הנושא בתיק-שורת — נציב שרות בתי-הסוהר לשעבר, רפי סוויסה. טילפנתי לסוויסה, שבנו דויד וזכה בשבוע שעבר מאש-מת גניבה.

סוויסה נשמע עליו ביותר.

פרשות

נו, את רואה? ואני נלחמתי לא רק למען החרר בכלא-אילון, אלא למען חררים רבים, שיהיה עכשיו, כל מה שנלחמתי עבורו מתחיל להתקבל.

● **איך הרגשתך אחרי שבנך זוכה?**
 ברוך-השם! הרגשה טובה. נכון שזה בא באיחור, אבל טוב שהצדק יצא לאור. זה עלה לנו ביוקר רב: כספית, חברתית ואישית, אבל... כשעצרו אותי — אוהו, איזה רעש גדול חיה, איזה כותרות. ואילו על הזיכוי בשבוע שעבר... נו, מילא.

● **מה עכשיו?**
 ראשית, בני צריך להתחיל לכנות את עצמו, לשקם את עצמו. אני מקווה שיתנו לנו לחיות כעת בשקט. כעת אנחנו עוד חוגגים, מקבלים שיחות-טלפון, מיברקים, פרחים.

● **ומה בנוגע לעתידך?**
 אני? אני מתמודד לכנסת במחוז שלנו. אני מעריך שסיכויי טובים. (דפנה ברק)

רחל אבנר, העולם הזה

ניצה שפירא-ליבאי:
"אין מניעה לבעל ואשתו
לכהן ביחד בכנסת!"

ניצה שפירא-ליבאי, מי שכיהנה עד לאחרונה כיועצת ראש-הממשלה למעמד-האשה, הכריזה על הצגת מועמ-דותה לכנסת, מטעם מיפלגת-העבודה. בעלה-בנמרד, דויד ליבאי, כבר נמצא שם — בכנסת, ורוצה להישאר שם. היו מי שרמזו שעל ניצה להתגרש תחילה רשמית, כי אין זה יאה שבעל ואשה — גם אם על הנייר בלבד — יהיו באותה הסיעה בכנסת.

שאלתי את ניצה אם היא רואה בעייה במצב זה. למשל, לפני שמשוה דיין נבחר לכנסת, נאלץ אביו, חבר-

כנסת

הכנסת שמואל דיין, לוותר על מקומו ברשימת מפא"י. עכשיו? בווראי שאין שום מניעה לכך ששנינו נהיה בכנסת. הרי אנחנו חיים כנפרד!

● **על פי הנדוה, קיימת בעייה כלשהי?**
 על פי הנוהג אין כל מניעה. להיפך — נאמר לי שכבר היה תקדים: כבר כיהנו בעל ואשתו בכנסת.

● **מי?**
 אני באמת לא זוכרת.

● **ומה בדבר סגם אסתטי?**
 לתופעה שאנחנו מדברות עליה קוראים "גפוטיוס". המדובר לאיררוקא על בעל ואשה: מדובר גם על אב ובן, שני אחים וכד'. בעולם הנאור רי נפטרו מהכלל המגביל הזה. מרוע חייב מישוה לשלם על כך שהוא אח של או בן של מישוה כל אדם הוא אישיות בפני עצמו! זהו כלל שכבר פסה (עבר בצרפתית) מהעולם: (דפנה ברק)